

Informatiebuletin van de
AWN - Nederlandse Archeologievereniging -
afdeling Zeeland & West-Brabant

maart 2024

Zuidwesterheem

jaargang 36
nummer 116

INHOUD:

Een houten schrijfplankje uit Sluis 03
(Alle foto's bij dit artikel: Henk Hendrikse)

ZAD 2023 08
(Alle foto's bij dit artikel: Niek Beeke)

Een waterkelder in de Steenstraat 12

Wandeling slikken Rilland solo 14
(Alle foto's bij dit artikel: Leo den Heijer)

Kopij Zuidwesterheem 21

Colofon 23

Foto's omslag: Niek Beeke (zogenoemde tempel van keizer Hadrianus ter ere van een bezoek van hem aan Efeze in 123; Grieks / Romeins theater in Efeze)

Foto hieronder: Niek Beeke (Bibliotheek van Celsus, Efes Antik Kenti, Turkije, 2023)

Een houten schrijf- plankje uit Sluis

Graafwerk voor aanbouw achter een woning in Sluis in augustus 2023 leverde de vondst op van twee regenbakken, een welput en twee beerputten. Dat alles op een terrein van circa 8 m x 6 m. De woning zelf dateert uit 1948 en maakt deel uit van de herbouw van een honderdtal woningen in het door oorlogshandelingen verwoeste Sluis door architect Jos. Bedaux. Eén beerput dateert uit dezelfde tijd van de woning en was direct aan de achterzijde aangebouwd. De regenbakken dateren vermoedelijk uit de 19de eeuw. Grenzend aan het naastge-

legen perceel bevond zich een - mogelijk uit de 18de eeuw daterende - welput met een diameter van circa 90 cm. Aan dezelfde westzijde van het te bebouwen terrein bevond zich het restant van een beerput uit de late middeleeuwen. Vanwege de aanleg van de nieuwbouwfundering zijn zowel de welput als de beerput voor het grootste gedeelte weggegraven. De welput was gevuld met schone grond en bouwpuin. Uit de vulling van de beerput kwamen fragmenten van steengoed en rood- en grijsbakkend aardewerk te voorschijn die te dateren zijn in de 15de eeuw. Opmerkelijk zijn twee fragmenten van een steengoed kan uit Siegburg die naderhand met groen loodglazuur zijn bedekt (Afb. 1). De zeer natte en donkere grond onderin de beerput bevatte veel

*Afb. 1.
Verzamelvondst van
aardewerk en steen-
goed uit een 15^{de}
eeuwse beerput.
Sluis.*

organische mest met enkele middeleeuwse scherven, waarvan de oudste uit circa 1300 stammen. Links op afb. 2 een fragment van een groen geglazuurde kan van roodbakkerd aardewerk en rechtsonder een fragment van een kan van witbakkerd aardewerk, eveneens groen geglazuurd, vermoedelijk uit Noord-Frankrijk (Afb. 2). Uit deze door graafwerk aan de op-

pervlakte gebrachte afvallaag kwam een rechthoekig houten plankje te voorschijn dat een schrijfflankje of wastafeltje bleek te zijn. Vondsten van middeleeuwse houten wastafeltjes zijn, uiteraard door hun kwetsbaarheid, uiterst zeldzaam (Afb. 3).

Het plankje is 9,0 cm lang en 4,5 cm breed. Het centrale gedeelte is iets

Afb.2. Fragment kan, roodbakkerd aardewerk, groen loodglazuur. Rechtsonder: scherf witbakkerd aardewerk, loodglazuur, herkomst vermoedelijk Noord-Frankrijk. Dat. 1300-1350. Vindplaats Sluis.

Afb. 3. Schrijfplankje of wastafeltje, houtsoort onbekend. Lengte 9,0 cm, br. 4,5 cm. Dat. 14de eeuw. Vindplaats: Sluis.

verdiept, terwijl de achterzijde glad is. Het wastafeltje is oorspronkelijk iets breder geweest, één zijde is afgebroken. De dikte bedraagt circa 3 mm. De verdiepte zijde werd bestreken met een donkere bijenwas die groen, rood of zwart kon zijn. Al in de Romeinse tijd werd gebruik gemaakt van dergelijke wastafeltjes (tabulae). Ze werden tot ver in de Middeleeuwen gebruikt. In de 16de eeuw gingen men over op het gebruik van een grif-fel en leisteen tabletten.

De tafeltjes konden bijvoorbeeld per twee of als bundel in een foedraal meegenomen worden. Bij het archeologisch onderzoek in 1994 in de kelder van het Schotse Huis 'In den Struys' aan de Kaai in Veere is een bundel van zes wastafeltjes aangetroffen, vervaardigd uit appel- of perenhout. Ook in een in 1937 in de Westerschelde opgeviste 15de eeuwse

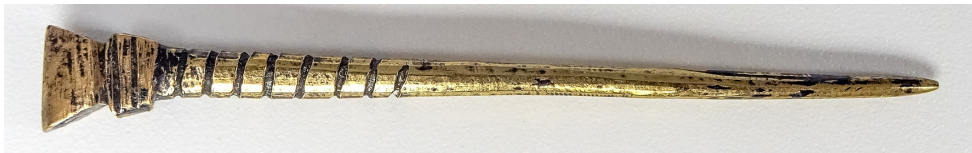
koopmanskist zaten zes wastafeltjes en een schrijfstift. Zij werden bewaard in het Maritiem Muuseum in Vlissingen, maar zijn inmiddels verloren gegaan. Het plankje uit Sluis vertoont geen bevestiging voor eventueel meerdere exemplaren, maar deze kan aan het nu ontbrekende gedeelte hebben gezeten. In de was kon men met behulp van de scherpe punt van een schrijfstift (stilus) korte notities maken of iets uitrekenen. De keerzijde van de stilus heeft een plat of spatelvormig uiteinde waarmee men de was na gebruik weer kon gladstrijken. Het wastafeltje was dus niet bedoeld voor eenmalig gebruik, maar meer geschikt als kladblok. Ook was het een handig instrument om op school het schrijven onder de knie te krijgen. Voor zover bekend zijn deze Sluisse vondst en het bundeltje uit Veere de enige bewaard gebleven Zeeuwse vondsten van middeleeuwse schrijftafeltjes tot nu toe.

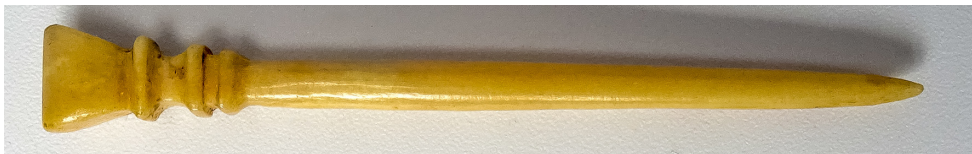
Afb. 4. Schrijfstift of stilus, materiaal: messing. Dat. 14de eeuw. Lengte 9,2 cm. Vindplaats: Aardenburg. Part. collectie.

Afb. 5. Schrijfstift of stilus, materiaal: messing. Dat. 14de - 15de eeuw. Lengte 7,7 cm. Vindplaats: Nieuwlande, verdr. land van Zuid-Beveland. Part. collectie.

Afb. 6. Schrijfstift of stilus, materiaal: messing. Dat. 14de - 15de eeuw. Lengte 6,4 cm. Vindplaats: Nieuwlande, verdr. land van Zuid-Beveland. Part. collectie.

Afb. 7. Schrijfstift of stilus, materiaal: been. Dat. 14de - 15de eeuw. Lengte 7,0 cm. Vindplaats: Nieuwlande, verdronken land van Zuid-Beveland. Part. collectie.

Op het plankje zijn geen restanten van was meer aangetroffen. Direct ná de vondst moet met conservering worden begonnen omdat uitdroging van het hout tevens het einde van, in dit geval, het object betekent. Conserveren van hout kan op verschillende manieren, zoals vriesdrogen en/of onderdempelen in een PEG oplossing (polyethyleenglycol) gedurende enkele maanden tot een jaar. Kort gezegd: bij vriesdrogen wordt het aanwezige vocht in het voorwerp snel door bevriezing eraan onttrokken zodat de celstructuur behouden blijft. PEG is een vloeistof die het aanwezige vocht in het voorwerp na verloop van tijd vervangt. Voor het conserveren van het schrijfplankje is gekozen om het eerst te behandelen met een PEG oplossing en daarna te vriesdrogen. Op internet zijn artikelen te vinden die uitgebreid op het conserveren van houten objecten ingaan.

Schrijfstiften zijn in tegenstelling tot de schrijfplankjes veel minder zeldzaam als bodemvondst. Inmiddels zijn er in Zeeland vondsten uit Aardenburg, Domburg, Middelburg, Nieuwlande, Schouwen-Duiveland, Sluis en Valkenisse (verdronken land van Zuid-Beveland) bekend, hoewel deze nauwelijks in publicaties te vinden zijn. De reden hiervoor is dat de meeste schrijfstiften detectorvondsten zijn en zich in particulier bezit bevinden. De meeste schrijfstiften zijn vervaardigd uit messing en hebben een lengte van 8 tot 12 cm. Veel zeldzamer zijn exemplaren uit been of leisteen (Schatten uit de Schelde, zie litera-

tuurlijst). De schrijfstift van afb. 4 heeft onder het spatelvormig uiteinde een opening waarmee deze geschikt is om aan de gordel te kunnen dragen. De stift is zeshoekig van model, waarbij de bovenzijde tussen de manchets en een nodus een zigzaglijn heeft. Bij de schrijfstift van afb. 5 is het grootste deel van de stift onder de manchets getordeerd. De stift van afb. 6 is vervaardigd uit een plat plaatje messing dat is opgerold. Daarna is er een arcering met zeven rondgaande lijnen aangebracht. De schrijfstift van afb. 7 is uit been gesneden en volgt geheel het algemene type van de metalen exemplaren.

Sluis, 2024, Henk Hendrikse.

Alle foto's bij dit artikel: Henk Hendrikse.

Literatuur:

Baart, J., e.a. Opgravingen in Amsterdam, twintig jaar stadskernonderzoek. Amsterdam 1977, Fibula – Van Dishoeck, Haarlem.

Groeneweg, G., (eindredactie) Schatten uit de Schelde. Gebruiks- en siervoorwerpen uit de verdronken plaatsen in de Oosterschelde. Uitgave: Gemeentemuseum Bergen op Zoom, 1987.

Vreenegoor, E., en Jan Kuipers, (redactie): Vondsten in Veere. Middeleeuwse voorwerpen uit een beerput van huis 'In den Struys'. Uitgeverij Uniepers Abcoude, 1996.

ZAD 2023

TERUGBLIK OP DE ZEEUWSE ARCHEOLOGIE DAG OP 9 DECEMBER 2023

Op 9 december vond in de Zeeuwse Bibliotheek de 23e Zeeuwse Archeologie Dag (ZAD) plaats, georganiseerd door Erfgoed Zeeland, de Provincie Zeeland en de AWN.

Er stonden 8 lezingen op het programma. In totaal waren er 80 deelnemers, inclusief de sprekers. Het was een zeer geslaagde dag, op vakkundige wijze geleid door dagvoorzitter Ariane Lafort, waarbij zowel vrijwilligers als professionals aan hun trekken kwamen.

Achtereenvolgens kwam aan de orde:

- * De reconstructie van het landschap rond Aardenburg tijdens het eerste millennium.
- * Archeologische aardewerkvondsten uit Goes. (Zie ook ZWH nr. 115: Goes in 100.000 scherven)
- * Archeologisch onderzoek in Fort Rammekens
- * Recente vondstmeldingen uit de provincie Zeeland
- * de opgraving van twee bunkers in Vlissingen
- * IJzertijdbewoning in Noord-Brabant en Zeeland
- * Steentijdvondsten van de Noordzeebodem

* Beach Archaeology. Samen op zoek naar de Romeinse kustlimes.

Samen op zoek

Op de laatste lezing door Dianne van de Zande (Erfgoed Zeeland) ga ik dieper in.

Aan het eind ervan werden we verrast door de onthulling van een ontwerp voor een bord dat bij de strandpost bij Aloha Beach op het strand bij Oranjeson zal worden geplaatst. Het bord informeert strandbezoekers over de omgeving van Oranjeson in de Romeinse tijd en roept op mee te zoeken naar restanten van een vermeend Romeins vlootstation dat aan de kust bij Vrouwenpolder gelegen zou hebben.

Dianne van de Zande van Erfgoed Zeeland over Beach Archaeology. Samen op zoek naar de Romeinse kustlimes.

Vondstmeldingen kunnen dan worden gedaan bij het Meldpunt Erfgoed Zeeland.

Hiermee is de eerste stap gezet voor dit citizen science-project, waarvan de focus voorlopig ligt op het strand rondom Vrouwenpolder en het Banjaardstrand.

Het ontwerp voor het bord werd ont-huld door de heer Spuijbroek, direc-teur/bestuurder van de Stichting Strandexploitatie Veere.

Wat houdt het citizen science-project ‘Beach Archaeology’ in?

2000 Jaar geleden hoorde Zeeland bij het Romeinse Rijk. De kustlijn liep toen geheel anders en de nederzettingen die toen aan de kust lagen, liggen nu ver in zee. We weten er maar heel weinig van. Maar er spoelen regelmatig kleine objecten aan, zoals potscherven, stukken van dakpannen en brokken bouwsteen. Op sommige stukken dakpan staat zelfs het stempel van de Romeinse marine: CGPF. Daarom vermoedt men dat er in de buurt van Vrouwenpolder een Romeins vlootstation gelegen heeft. In die tijd lagen er vermoedelijk enkele belangrijke plaatsen aan de kust van Walcheren en Noord-Beveland: een havenstad bij Domburg met een heiligdom, een vlootstation bij Vrouwenpolder en de nederzetting Ganuenta bij Colijnsplaat aan de Oosterschelde, waar de resten van een tweede heiligdom zich in zee bevinden. Deze plaatsen zijn al lang door de zee verzvolgen. De vondsten die op de stranden aanspoelen en hetgeen

Bas-Jan Spuijbroek, directeur van Strandexploitatie Veere, presenteert het ontwerp voor het bord Beach Archaeology.

er terecht komt in de netten van vissers, denk aan de Nehalennia-altaren, zijn de enige bronnen van informatie. Het Zeeuwse samenwerkingsproject ‘Beach Archaeology’, dat uit lokale belangstelling is ontstaan, wil via langdurige monitoring (slow archaeology) met hulp van amateur-archeologen en strandbezoekers de stranden nagaan om bewijzen van het verloren kustlandschap te verzamelen. Iedereen mag meedoen. Elke scherf is van belang!

Het moment van de presentatie van het ontwerp voor het bord Beach Archaeology. V.l.n.r.: Dianne van de Zande, Ariane Lafort -de Lepper, Hans Jongepier en Bas-Jan Spuijbroek.

Doel is ook de bestaande collecties strandvondsten te inventariseren en te bestuderen.

De oudste strandvondsten zijn in het bezit van het Koninklijk Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen (KZGW); het betreft vooral veel strandvondsten uit Domburg. Het Zeeuws Archeologisch Depot herbergt meer recente vondsten die tussen 1960 en 1990 gevonden zijn bij Oranjezon en Breezand. Deze zijn gerelateerd aan de Romeinse marine, de Classis Germanica Pia Fidelis (CGPF). De collecties van amateur-

archeologen en verzamelaars zijn uitermate belangrijk voor het onderzoek.

Samenwerkingspartners zijn: de Provincie Zeeland, de gemeenten Veere en Noord-Beveland, Erfgoed Zeeland, de Walcherse Archeologische Dienst, het KZGW, het UCR en de AWN. Het project is ook onderdeel van het European Straits-project Bridging the Straits, waarmee gebruik kan worden gemaakt van een groot netwerk van wetenschappers en instanties die actief zijn rondom de Noordzee.

Het ontwerp van het bord Beach Archaeology, met bestemming de strandpost bij Vrouwenpolder.

Het project Beach Archaeology is één van de 26 projecten die geselecteerd zijn voor rijkssubsidie in het kader van het Verdrag van Faro.

Bron: Zeeuws Erfgoed nr. 4, december 2023
erfgoedzeeland.nl/strandarcheologie

Leida Goldschmitz

De strandpost Oranjezon tegenover Aloha Beach, waar het bord Beach Archaeology komt te hangen.

Een waterkelder in de Steenstraat

Onlangs werd door de Gemeente Hulst achter het pand Steenstraat 30 een inspectie en onderzoek naar het bestaande rioolstelsel uitgevoerd. Dit in verband met de voorgenomen verbouwing tot een vijftal appartementen. Hierbij kwam de bovenkant van een gewelf tevoorschijn. Ook de WAH (Werkgroep Archeologie

Hulst) werd van deze vondst op de hoogte gebracht. Na overleg met dhr. Jan Witte, die bij de realisatie van het project betrokken is, werd door ons een kleine “verkenning” uitgevoerd. Het betrof inderdaad de bovenkant van een gedeeltelijk vrijgemaakt gewelf, gelegen tegen de achtergevel van het pand. Zo te zien was het ongeveer 6 m. lang. Over de breedte viel niets te zeggen omdat het gewelf nog grotendeels bedekt was met grond. Tijdens de ontdekking was bovenin een kleine opening gemaakt

Overzicht van de kelder. Foto: Artefact.

Het verdwaalde flesje. Foto: Artefact.

en door dit kijkgat was met behulp van een zaklantaarn te zien dat de ruimte eronder droog en leeg was. Een meetlat gaf aan dat die ongeveer 1 meter diep moest zijn. De eerste indruk was dat dit waarschijnlijk een oude waterkelder betrof. In deze constructies werd vroeger het via het dak opgevangen regenwater bewaard. Dit was immers schonner en gezonder dan het vaak ernstig verontreinigde water uit een welput. Bovendien bespaarde het de dienstmaagd of de vrouw des huizes menige vermoeiende wandeling naar de stadspomp.

Enkele dagen later voerde Els Coppens van Artefact een uitgebreid onderzoek uit. Ook zij kwam al snel tot de conclusie dat men hier te maken had met een waterkelder uit de 17e of 18e eeuw. De lengte bedroeg 6.10 m, de breedte 2.40 m en de hoogte 1.10 m. De bak was gemetseld van gele ijsselsteentjes en het gewelf bestond uit een dubbele raai stenen.

De kelder was, op een verdwaald flesje Talens-inkt na, praktisch leeg. Wel lag in een van de hoeken een aanzienlijke hoeveelheid puin. Daarboven bevond zich in het gewelf een rechthoekig afgewerkte opening. Mogelijk heeft zich daar bovengronds de z.g. regenbak bevonden waar het water van de dakgoot via de regenpijp naar toe werd geleid om opgeslagen te worden in de eronder gelegen kelder. Het puin kan dan afkomstig zijn van de later gesloopte regenbak. Op een oude foto van de achterzijde van de woning zijn regenpijp en -bak nog duidelijk aanwezig.

Afhankelijk van plannen met het pand is geadviseerd de bovenkant van de kelder te verwijderen en de bak te vullen met zand. Dan blijft in elk geval een aanzienlijk deel van de constructie bewaard.

Mark Zwartelé.

Wandeling slikken **Rilland solo**

Wind: zuidwest 3-4; bewolkt.

Het is al weer een tijd geleden dat ik in staat was te gaan “pierensteken” op de slikken bij Rilland. Vandaag is het droog met lage eb, dus op naar de Westerscheldedijk!

Via de modderige weg met veel pol-
derverkeer naar de parkeerplek. Daar heb ik me warm aangekleed en ben op pad gegaan. Eerst het drooggeval-
landerige slik op en richting Terp 1, maar ondanks drie pogingen lukte het niet deze te bereiken, het slik was te zacht en te diep. Vervolgens doorge-
lopen over de beloofbare helling (met slib aan de zuidzijde) naar de scher-
venrijke schelpen- laag westelijker tussen de nieuw aangelegde strekdam-
men.

Met de wind mee terug in oostelijke richting gewandeld met zoekslagen over de metersbrede schelpen/
schervenrand. (foto 1653). Er lagen opvallend veel resten van plavuizen. De detailfoto (foto 1654) toont de hoeveelheid scherven van verschillen-
de grootte en van verschillende bak-
sels bij elkaar. (foto 1655).

Al zoekend en rapend loop ik langs de plek waar ik begon, bij Terp nr. 1. De foto's laten mijn sporen in het zachte slik zien (foto 1656, 1657 en 1658).

Drie diepe voetindrukken tot net niet boven mijn knielaarzen, een waadpak is hier nodig om op de terp te komen.

Dan terug naar de doorgebroken oude, maar opgehoogde strekdam. Daar maak ik foto's van de westzijde, de route die ik net gelopen heb (foto 1659) met in de verte de hoogwater-
vluchtplaats. Het geeft een idee van de breedte van de schervenrijke schel-
penlaag (ook foto 1660) naast de strekdam.

De strekdam zelf met de Middenketel links (foto 1662) en de olietanker MV “Tequila” bleek links een aantal bak-
steenrestanten in het slik te verber-
gen.... Op zoek naar resten dus! Helaas wel baksteen maar ook veel dun slik. Ik moest mijn poging om bij de boomstamstronk te komen opge-
ven (foto 1663) en besloot na een laat-
ste foto van het vroegere fundamen-
t met het keldertje en de Oostketel (foto 1665) langs de strekdam terug te gaan naar de dijk.

Wie schetst mijn verbazing toen ik een grote scherf roodbakkend aarde-
werk vond in de rand van de strek-
dam....uiteraard mocht die mee. Bovenop de dijk zag ik RoRo MV “Patriot” langs de doorgebroken strekdam varen (foto 1667). Hierna naar de auto. Ik had wederom geen “pieren” in mijn emmertje, maar wel een aantal scherven!

18-12-2023

Leo den Heijer, AWN.

Alle foto's bij dit artikel: Leo den Heijer

1654

1655

16

1658

1659

18

1663

1665

20

Kopij Zuidwesterheem

Graag vraag ik even uw aandacht voor het volgende.

Om misverstanden en teleurstellingen bij het aanleveren van kopij voor ons papieren informatiebulletin Zuidwesterheem te voorkomen, geef ik u graag de volgende aanwijzingen.

TEKSTEN

Teksten kunnen in elk format worden aangeleverd: *.txt, *.rtf, *.doc, *.docx enzovoort.

Het lettertype en de grootte hiervan speelt in principe geen rol. Zuidwesterheem kent namelijk een eigen opmaakprofiel. Dit wordt gehanteerd om het geheel er zo uniform mogelijk uit te laten zien.

Natuurlijk probeer ik zoveel als mogelijk de door u gebruikte opmaak over te nemen. De mogelijkheden daartoe zijn echter niet onuitputtelijk. Omdat de tekstkolommen in Zuidwesterheem relatief smal zijn, zijn inspringingen (bijvoorbeeld bij opsommingen) niet zo handig. Lange kopjes boven alinea's en paragrafen maken de tekst eerder onleesbaarder dan leesbaarder.

In sommige gevallen worden deze (uiteraard in overleg met de auteur) ingekort.

Teksten met voetnoten en / of eindnoten kunnen helaas niet in behandeling genomen worden.

Dit komt omdat het softwareprogramma waarmee Zuidwesterheem wordt opgemaakt (Microsoft Publisher) het fenomeen voetnoten en / of eindnoten niet kent.

De voetnoot- en eindnootverwijzingen in de tekst worden namelijk niet als zodanig herkend. Ook vervalt hiermee de relatie tussen voetnoot- en eindnootverwijzing en de bijbehorende verklarende tekst.

Indien tabellen worden gebruikt, dan bij voorkeur deze in Word aanmaken of converteren naar Word.

AFBEELDINGEN

Afbeeldingen, illustraties, foto's e.d. die bij een bepaalde tekst behoren, kunnen alleen maar verwerkt worden als zij separaat worden aangeboden. Dus NIET als zij voorkomen als ingesloten bestanden in Word, Excel, Powerpoint enzovoort.

Foto's uitsluitend als originele bestanden vanaf de geheugenkaart van de fotocamera, liefst RAW bestanden, anders TIFF of JPG. Minimale eis voor een liggende foto: 3033 x 2022 px en voor een staande foto: 1460 x 2190 px.

Scans met een gescande resolutie van minimaal 300 of liever 600 dpi en als

TIFF of PNG bestand.

Ingeval scans in zwart/wit en/of grijs-tinten deze toch inscannen als kleurenafbeelding m.b.t. eventuele contrastcorrectie (via de kleurkanalen).

Zelfgemaakte afbeeldingen, illustraties e.d. het liefst aanleveren als gevectoriseerd bestand, dus niet als rasterafbeelding of bitmap (BMP). Een vectorafbeelding is een grafische voorstelling met behulp van eenvoudige meetkundige begrippen zoals punten, lijnen, krommen, polygonen e.d., die alle met wiskundige vergelijkingen beschreven worden.

Het nadeel van een rasterafbeelding of bitmap is namelijk dat bij het vergroten de afzonderlijke pixels zichtbaar zullen worden.

Gevectoriseerde tekenbestanden kunnen daarentegen verliesloos worden verschaald, bitmaps dus niet.

Let op: tekeningen, afbeeldingen en andere illustraties die worden opgeslagen in JPG, JPEG en GIF zijn net zo goed bitmaps!

Enkele softwareprogramma's waarmee vectorbestanden gemaakt kunnen worden, zijn: Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, Adobe Fireworks en AutoCAD.

Niek Beeke

Kopij voor de volgende Zuidwesterheem kunt u tot 19 mei inleveren bij de leden van het bestuur. Bij voorbaat dank voor uw bijdrage!

ADRESSEN BESTUUR AWN-ZEELAND C OLOFON

a. Voorzitter:

A.F.J. (Alex) Groosman
Plaatweg 1
4524 KK Sluis
06-51409935
alex@groosman.org

b. Secretaris:

Sonja de Bruin
sonja.j.de.bruin@gmail.com

c. Penningmeester:

N. (Niek) Beeke
Rotterdamsekaai 65 a
4331 GN Middelburg
tel.: 0118-639040
niekbeek@xs4all.nl

d. Lid:

A.D.C. (Ariane) Lafort-de Lepper
Seispark 10
4334 AZ Middelburg
06-46158482
robariane@hotmail.com

e. Lid:

T. (Ton) Ruigrok
tonruigrok@gmail.com

Ere-voorzitters van onze vereniging:
J. van Hinte † en J. van den Berg †

Redactie: Leida Goldschmitz (eindredactie) en Niek Beeke.
Zuidwesterheem is de kwartaaluitgave van de AWN-afd. Zeeland, een blad voor en door leden van de afdeling en andere geïnteresseerden.
De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van de artikelen. Het bestuur behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of in te korten, dit uiteraard in overleg met de auteur.

